

Ο Σουηδίας Κλεόπας για την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Να εισέλθουμε στο πνευματικό στάδιο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής έτσι ώστε να αξιωθούμε να προσκυνήσουμε τα Άγια Πάθη και την Ανάσταση του Κυρίου μας καλεί στο μήνυμά του ο [Μητροπολίτης Σουηδίας κ. Κλεόπας](#).

Επικαλούμενος τον Ευαγγελιστή Ματθαίο ο Σεβασμιώτατος υπενθυμίζει τα τρία σκαλοπάτια της πνευματικής ζωής που είναι πρώτον η νηστεία από τη μνησικακία, το δεύτερο η νηστεία από την κενοδοξία και το τρίτο η αποφυγή του πάθους της φιλαργυρίας.

Αναλυτικά η Επισκοπική Εγκύκλιος για την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή:

Καθώς ολοκληρώθηκε η περίοδος του κατανυκτικού Τριωδίου, έφθασε η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή και ανοίγεται ενώπιόν μας το «στάδιον τῶν ἀρετῶν», όπως θα μάς υπενθυμίσει ο ιερός υμνογράφος της Εκκλησίας μας. Η προκαταρκτική περίοδος του Τριωδίου έκλεισε με την ανάμνηση της εξορίας του Αδάμ από τον Παράδεισο.

Οι Πατέρες μας διδάσκουν τα οφέλη της νηστείας. Αρχικά, το νόημα της νηστείας είναι πνευματικό. «Νηστεύσωμεν νηστείαν δεκτὴν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Ἀληθὴς νηστεία ἡ τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσις». Αληθινή νηστεία εφαρμόζουμε, όταν ασκούμε τον εαυτό μας στην εγκράτεια της γλώσσας, στο να απέχουμε από το θυμό, τις κακές επιθυμίες της κατακρίσεως, της ψευτιάς και επιορκίας.

Έφθασε, λοιπόν, «ἡ νηστεία, ἡ μήτηρ τῆς σωφροσύνης, ἡ κατήγορος τῆς ἀμαρτίας καὶ συνήγορος τῆς μετανοίας»! Γυμνάζοντας τον εαυτό μας με τη νηστεία των παθῶν και της αμαρτίας πρώτιστα και ὅλοι ανεξαίρετα, στην εγκράτεια της τροφῆς, ὅσοι εἶναι σωματικά υγιεῖς, διότι η νηστεία των τροφῶν, σαν ουδέτερη ὕλη, δεν παίρνει αξία, αν δεν την παρακολουθεῖ και η νηστεία των παθῶν.

Ο Ευαγγελιστὴς Ματθαῖος μάς υπενθυμίζει τα τρία σκαλοπάτια της πνευματικῆς ζωῆς. Το πρώτο εἶναι να νηστεύουμε ἀπὸ τη μνησικακία. «Ἐάν γάρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις...», διότι, ὅταν συγχωροῦμε, μας συγχωρεῖ κι ἐμὰς ὁ Θεός. Συγχώρεσε, για να συγχωρεθῆς. Τα λόγια αὐτά μοιάζουν με ὅσα ἀνέφερε ἡ Ἀντιγόνη στη σύγκρουσή της με τον Κρέοντα: «οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν», δε γεννήθηκα για να συμερίζομαι το μῖσος, ἀλλὰ την ἀγάπη.

Το δεύτερο σκαλοπάτι εἶναι να νηστεύουμε ἀπὸ το πάθος της κενοδοξίας. Να ἀπαλλαχθούμε ἀπὸ την ἀδεια δόξα, την κούφια ἐκτίμηση των κοσμικῶν ἀνθρώπων, να ἀποφεύγουμε, δηλαδή, τη διάπραξη του καλοῦ, «πρός τό θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις».

Το τρίτο σκαλοπάτι εἶναι να «μή θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυρούς». Να ἀποφεύγουμε το πάθος της φιλαργυρίας. Να νηστεύουμε τη φιλοπλουτία και την πλεονεξία. Να ευεργετούμε πνευματικά ἢ υλικά ὅσους το ἔχουν ἀνάγκη. Ἐτσι γινόμαστε πιστοὶ οἰκονόμοι της χάριτος του Θεοῦ και σωστοὶ διαχειριστές με το να γινόμαστε φιλόανθρωποι.

Στον Κατηχητήριο λόγο του για την έναρξη της Ἀγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἐπισημαίνει τα εξῆς: “Ἡ ἀσκητικὴ προσπάθεια ἐπιδιώκει τὴν ὑπέρβασιν τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ, χάριν τῆς «οὐ ζητοῦσης τὰ ἑαυτῆς» ἀγάπης, ἄνευ τῆς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος παραμένει

έγκλωβισμένος εἰς τόν ἑαυτόν του, εἰς τό «ἀδηφάγον ἐγώ» καί τάς ἀκορέστους ἐπιθυμίας του. Ὁ ἐγωκεντρικός ἄνθρωπος συρρικνώνεται, χάνει τήν δημιουργικότητά του, κατά τό ἔξοχον, «ὅ,τι δίνουμε πολλαπλασιάζεται, ὅ,τι κρατᾶμε γιά τόν ἑαυτό μας εἶναι χαμένο». Διά τόν λόγον αὐτόν, ἡ σοφία τῶν Πατέρων καί ἡ πείρα τῆς Ἐκκλησίας συνδέουν τήν περίοδον τῆς νηστείας μέ τήν «δαψίλειαν τῆς ἐλεημοσύνης», μέ ἔργα εὐποιΐας καί φιланθρωπίας, τά ὁποῖα εἶναι ἔνδειξις ὑπερβάσεως τῆς φιλαυτίας καί ὑπαρξιακῆς πληρότητος.”

Ανέτειλε και πάλι, Αδελφοί μου, «τό ἔαρ τῆς νηστείας καί τό ἄνθος τῆς μετανοίας· ἀγνίσωμεν οὖν ἑαυτούς ἀδελφοί, ἀπό παντός μολυσμοῦ σαρκός καί πνεύματος». Ας εἰσέλθουμε στο πνευματικό στάδιο της νηστείας και της προσευχῆς, για να αξιωθούμε να προσκυνήσουμε τα Ἅγια Πάθη και την Ανάσταση του Κυρίου μας. Αμήν!

Με πάσης της εν Κυρίῳ αγάπης και πολλῶν πατρικῶν ευχῶν,

† ο Μητροπολίτης Σουηδίας και πάσης Σκανδιναυΐας Κλεόπας